

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118399819
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6118399819.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a členiek senátu JUDr. Adriany Kálmánovej PhD. a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: O. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. W., K. XXX/XX, zastúpený: JUDr. Matúšom Motykom, advokátom, so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 9 581,76 Eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 10Csp/59/2019-93 zo dňa 13. novembra 2019, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti a vo výroku o nároku na náhradu trov konania z r u š u j e a vec v tomto rozsahu v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu istinu 9581,76 eur a úroky z omeškania 5 % ročne z 8902,30 eur od 23.5.2017 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ 21.3.2011 uzavrel so žalovaným ako dlžníkom zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky, pričom žalovaný svojim podpisom na zmluve potvrdil, že sa s nimi oboznámil a súhlasí s ich obsahom. Na základe zmluvy mu poskytol peňažné prostriedky v sume 15000 eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť mu istinu, zaplatiť úroky 11,90 % ročne, poplatky a iné peňažné plnenia. Pretože žalovaný sa dostal do omeškania, upozornil ho na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti a pretože na to upozornenie nereagoval, vyhlásil 22.5.2017 úver za predčasne splatný. Žalovaný následne ani časť pohľadávky nezaplatil a to ani napriek opätovnej výzve na zaplatenie. Od žalovaného preto požaduje zaplatenie istiny 8902,30 eur, úroku 634,21 eur (súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti) a poplatkov 45,25 eur a úroky z omeškania 5 % ročne z 8902,30 eur od 23.5.2017 do zaplatenia. Predložil zmluvu, všeobecné obchodné podmienky, oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, potvrdenie o odoslaní, upozornenie na vznik práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, potvrdenie o odoslaní, aktuálny stav úveru a predžalobnú výzvu.

2. Súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor s odôvodnením, v ktorom potvrdil, že s ním žalobca uzavrel 21.3.2011 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol úver 15000 eur, ktorý aj spočiatku riadne splácal, ale keď sa dostal do ťažkej finančnej situácie prestal si svoje plniť, pričom namietal, že zmluva neobsahuje zákonom požadované náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch a to druh spotrebiteľského úveru, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti a preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona bezúročný a bez poplatkov.

3. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že zmluva je v názve označená ako zmluva o úvere - lepšia splátka, ktorý pojem je vymedzený v Obchodných podmienok a tak, žalovaný vedel, že uzatvára úver s podtitulom spotrebiteľský, ktorého špecifikom je splatenie iných úverov za lepších podmienok, čo vyplýva priamo z názvu tohto úveru. Adresa, na ktorej môže podať spotrebiteľ žiadosť, sťažnosť či reklamáciu je uvedená v reklamačnom poriadku, pričom poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 6C/73/2016, s ktorým sa stotožnil Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 5Co/361/2016, podľa ktorého to nie je nevyhnutnou náležitosťou, pričom zmluva obsahuje jeho adresu. V zmluve, v ktorej je dohodnutý počet splátok je dohodnutý termín konečnej splatnosti 20.3.2021 a pretože zmluva zaniká splnením všetkých záväzkov, ak by si žalovaný plnil svoje povinnosti riadne a včas, zanikla by 20.3.2021.

4. Na pojednávanie 4.11.2019 sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorý bol riadne a včas predvolaný, svoju neúčasť ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že trvá na tom, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch platného v čase podpisu zmluvy a to druh spotrebiteľského úveru, pretože známe sú len dva druhy a to účelový a bezúčelový úver, adresu predávajúceho, kde by mohol žalovaný podať svoju reklamáciu, dobu trvania zmluvy, pretože táto nemusí byť totožná s počtom mesačných splátok, údaj o celkovej čiastke, ktorú by mal tvoriť poskytnutý úver spolu s poplatkami a úrokmi, Namietal, že sa vynásobí splátka 216,66 eur s počtom 120 splátok je celková čiastka 25 999,20 eur a preto by náklady mali byť 10 999,20 a nie 11 168,88 eur. Žalovaný vrátil žalobcovi 14 515,52 eur a svoje povinnosti riadne plnil do októbra 2016, a keď sa dostal do omeškania, chcel situáciu riešiť, ale neúspešne. Žalovaný uviedol, že od žalobcu nežiadal poskytnutie úveru, ktorým by sa financovalo zakúpenie tovaru, nevedel kedy sa zmluva skončí, aké boli náklady s úverom a ani akú celkovú čiastku mal vrátiť žalobcovi.

5. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie v spore takto rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 491,97 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 491,97 eur od 23.5.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieťa.

III. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 89,74 %.

6. Súd prvej inštancie považoval za preukázané nasledovné skutočnosti (skutkový stav):

7. Zo zmluvy o úvere z 21.3.2011 č. XXXXXXXXXXXX, ktorá je označená ako zmluva o úvere lepšia splátka vyplýva, že žalovaný ako dlžník požiadal žalobcu ako veriteľa o poskytnutie úveru 15 000 eur a zaviazal sa zaplatiť žalobcovi úrok 11,35 % ročne v 120-tich splátkach každú vo výške 215 eur a platiť poplatok za správu úveru 1,66 eur v splátkach každú vo výške 216,66 eur. V zmluve bola uvedená RPMN 13,35 %, priemerná RPMN 11,64 % a celková výška nákladov 11 168,88 eur. V zmluve bolo uvedené, že prvá splátka je splatná 20.4.2011, každá ďalšia 20. dňa v mesiaci a dátum konečnej splatnosti úveru 20.3.2021. Úver nebol poistený a nebol poskytnutý na kúpu spotrebného tovaru. V zmluve nebola uvedená celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť žalobcovi. V zmluve je uvedené iba to, že celkovú čiastku predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V súlade s tým by mal žalovaný zaplatiť žalobcovi celkovú čiastku 26 168,88 eur ($15\ 000 + 11\ 168,88 = 26\ 168,88$) avšak pri zaplatení 120-tich splátok po 215 eur by žalovaný zaplatil žalobcovi 25 800 eur a pri zaplatení 120-tich splátok po 216,66 eur by žalovaný zaplatil žalobcovi 25 999,20 eur. Rovnako uvedená RPMN nie je správna, pretože po nákladoch na úver 11 168,88 eur je RPMN 13,19 %. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 30.11.2018 vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému dňa 21.3.2011 sumu vo výške 300 eur, vo výške 3680,06 eur, vo výške 3330 eur a vo výške 7689,94 eur t.j. spolu 15 000 eur. Z uvedeného aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalovaný zaplatil žalobcovi celkom 14 508,03 eur, ktoré peňažné prostriedky započítaval žalobca na splátky istiny, úrokov a na dohodnuté poplatky za správu a vedenie úverového účtu 1,66 eur mesačne a okrem tohto na bližšie neurčené poplatky vo výške 12,46 eur, vo výške 2,50 eur, vo výške 9,96 eur a vo výške 10 eur. Zo zmluvy žiadne ďalšie poplatky nevyplývajú. Súčasťou zmluvy majú byť podľa čl. 3.5 zmluvy obchodné podmienky a všeobecné obchodné podmienky, ktoré žalobca súdu nepredložil. Žalovaný sa prvý krát

dostal do omeškania trvajúceho 3 mesiace so zaplatením splátky splatnej 20.11.2016. Z upozornenia z 24.4.2017 vyplýva, že žalobca upozornil žalovaného, že k 24.4.2017 je v omeškaní dlhšie ako 3 mesiace so zaplatením sumy 1 323,31 eur, vyzval ho na zaplatenie uvedenej sumy do 15 dní od doručenia výzvy a upozornil ho, že v prípade, ak nedôjde k úhrade, je oprávnený úver vyhlásiť za predčasne splatný. Z podacieho hárku vyplýva, že upozornenie bolo odovzdané na poštovú prepravu 25.4.2017 a adresované žalovanému.

8. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistené skutočnosti, citované ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka (zákon č. 513/1991 Zb.), citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. - § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 9, § 565, § 517 ods. 1 a 2), citované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách (§ 2 písm. g/ a h/, § 9 ods. 2 písm. a/ až k/ a ďalej r/ a y/, § 11 ods. 1 písm. a/ a b/) a citované ustanovenia Nar. vlády SR č. 87/1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ (§ 3 ods. 1 a § 10c), odôvodnil nasledovne:

9. V konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval záväzkový vzťah, titulom zmluvy o úvere uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože pri jej uzatváraní žalobca konal a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Tento úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 tohto zákona v znení účinnom v čase jej uzavretia. Žalovaný namietal absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f) a j) tohto zákona, s ktorými námietkami sa súd stotožnil iba čiastočne. Zo zmluvy vyplýva, že ide o bezúčelový, dlhodobý úver bez zabezpečenia a teda zmluva obsahuje druh úveru podľa § 9 ods. 2 písm. a) uvedeného zákona. Úver nebol poskytnutý na kúpu spotrebného tovaru a preto nie je v zmluve nutné udávať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť podľa § 9 ods. 2 písm. c) uvedeného zákona a to aj s poukazom na rozhodnutia označené žalobcom. Termín konečnej splatnosti je v zmluve jasne a zrozumiteľne uvedený dňom 20.3.2011 a do kedy trvá aj zmluva podľa § 9 ods. 2 písm. f) uvedeného zákona. Zmluva však neobsahuje celkovú čiastku, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) uvedeného zákona. V zmluve je síce uvedený spôsob jej výpočtu, ktorý však nie je správny a teda celková čiastka týmto spôsobom nebola vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Pretože v konaní nebolo sporné a aj bolo aktuálnym stavom úveru preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver, považuje sa tento úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje ani správne vypočítanú ročnú percentuálnu mieru nákladov, ale táto nie je uvedená v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa a preto táto skutočnosť nespôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru. Pretože podľa aktuálneho stavu úveru vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému úver 15000 eur, čo žalovaný ani v konaní nenamietal a žalovaný mu vrátil 14 508,03 eur a nie 14 515,52 eur ako tvrdil jeho právny zástupca na pojednávaní, je žaloba dôvodná iba v časti o zaplatenie 491,97 eur (15000-14508,03=491,97). V konaní nebolo sporné a aj bolo zmluvou preukázané, že vrátenie plnenia bolo dohodnuté v splátkach a aj to, že žalobca upozornil žalovaného podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na jeho omeškание a možnosť požadovať predčasné vrátenie celého úveru po tom ako bol tri mesiace v omeškaní s jednou splátkou, v čase nie kratšom ako 15 dní. Pretože žalovaný svoj peňažný dlh riadne a včas nesplnil podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dostal sa do omeškania a preto má žalobca právo požadovať od neho popri plnení, na ktoré má nárok, aj úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vo výške podľa § 3 ods. 1 a § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania. Z www.nbs.sk vyplýva, že k 23.5.2017, kedy bol už žalovaný v omeškaní s celou istinou bola základná úroková sadzba ECB 0 % a preto by mal žalobca nárok na úroky z omeškania 8 % ročne, ale žalobou požadoval od žalovaného iba úroky z omeškania 5 % ročne.

10. Súd preto rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 491,97 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 491,97 eur do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 232 ods. 3 CSP, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

11. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok - zák. č. 160/2015 Z. z.) a pretože žalovaný bol v spore úspešnejší priznal mu súd podľa § 255 ods. 2 CSP proti neúspešnejšiemu žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 89,74 %. Žalovaný bol úspešný v rozsahu

94,87 % (9089,79 eur z 9581,76 eur) a bol neúspešný v rozsahu 5,13 % (491,97 eur z 9581,76 eur). O výške trov rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia podľa § 262 ods. 2 CSP.

12. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním voči výroku II. a III. napadol len žalobca domáhajúci sa jeho rušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na nové prejednanie) alebo jeho zmeny tak, aby jeho žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené a aby mu bola priznaná aj náhrada trov celého konania v rozsahu 100 %. Má za to, že súd nesprávne právne posúdil vec, keď mal za to, že úverová zmluva neobsahovala základnú náležitosť zmluvy a to vyčíslenie celkovej čiastky, pre vyjadrenie ktorej zákon používa len všeobecný vzorec súčtu výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, keď ďalší spôsob výpočtu neukladá. Súčasne trvá na tom, že zmluva o úvere obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti a celková suma úveru je uvedená v správnej výške v zmysle už skôr ním uvedených vyjadrení. Zmluva o úvere obsahuje celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, nie je vyjadrená číslou, ale formou matematického úkonu, ktorý spôsob vyjadrenia zákon nezakazuje a nakoľko nejde o náročný matematický výpočet, priemerný spotrebiteľ musí byť schopný bez použitia kalkulačky takýto úkon realizovať. Spotrebiteľovi jasne vyplýva, že úver preplatí o výšku celkových nákladov, a to je tá suma, ktorú ho poskytnutý úver bude stáť, práve podľa tejto výšky si vie zhodnotiť, či je pre neho úver výhodný alebo nie, nie je teda žiadnym spôsobom uvedený do omylu a ani mu neboli žiadne skutočnosti zatajené, keď zmluva o úvere súčasne aj obsahovala vyjadrenie celkovej čiastky úveru. Dikcia zákona pritom nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ustanovenia § 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Táto skutočnosť je pritom uvedená priamo v zmluve o úvere písmom totožným s ostatným textom zmluvy, ktorú skutočnosť však súd vôbec neskúmal, keď súčet je jednoduchým matematickým úkonom, ktorý si bežný spotrebiteľ dokáže realizovať. Ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá a poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Co/2/2019 zo dňa 30.01.2019, v ktorom odvolací súd uvedený jeho výklad akceptoval.

13. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny potvrdiť, keď požadoval aj náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nespochybňoval, že spôsob výpočtu celkovej čiastky v uvedenej zmluve uvedený je, ale ten nie je správny a celková čiastka nebola týmto spôsobom vypočítaná, na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy (matematickým výpočtom, na ktorý vo svojom odvolaní žalobca poukazuje, sa dopracujú k cifre vo výške 26.168,88 Eur). Z pravidiel formálnej logiky vyplýva, že celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa rovná súčtu počtu a výšky splátok, z čoho potom vyplýva suma 25.800,-Eur (splátka 215,-Eur), resp. 25.999,20 Eur (splátka 216,66 Eur s poplatkom 1,66 Eur). Je preto potrebné sa žalobcu opýtať, ktorá cifra v skutočnosti predstavuje reálnu celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ak je to cifra 26.168,88 Eur, nedokáže sa k nej žiadnym reálnym matematickým výpočtom dopracovať, keď žalobca dokonca v tomto konaní ani nedokázal predložiť jednoduchý matematický vzorec, ktorým by jej výpočet odôvodnil, keď tento základný nedostatok je nosným argumentom rozsudku súdu prvej inštancie. Zo strany súdu prvej inštancie nešlo o bezbrehú ochranu spotrebiteľa, nakoľko tri ním uvedené nedostatky úverovej zmluvy neuznal, hoci v úverovej zmluve uvedené explicitne neboli. Pri namietanom štvrtom nedostatku - celkovej čiastke však súd prvej inštancie dospel k správne a zákonnému záveru.

14. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcu a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť v odvolaní napadnutej zamietajúcej časti (a vec vrátiť v tejto časti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) z dôvodu, že súd prvej inštancie nedostatočne odôvodnil svoje zamietajúce rozhodnutie, čím sa porušili procesné práva strán sporu v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok v konaní pred odvolacím súdom napraviť nemožno s čím súvisí aj zrušenie výroku o náhrade trov konania ako závislého výroku podľa § 379 písm. a) CSP z nasledovných dôvodov:

- súd prvej inštancie zamietol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 8 410,33 Eur spolu s vyčísleným úrokom z istiny vo výške 634,21 Eur (súčet zmluvného úroku a zákonného úroku z omeškania od momentu poskytnutia úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru) a úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8 410,33 Eur od 23.05.2017 do zaplatenia, pretože zmluvu, na ktorej základe žalobca

poskytol žalovanému úver vo výške 15 000 Eur vyhodnotil ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko táto zmluva neobsahuje obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, t. j. celkovú čiastku, ktorú bol žalovaný povinný zaplatiť. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, mal žalobca nárok len na zaplatenie istiny spotrebiteľského úveru, teda na sumu 15 000 Eur. V konaní bolo preukázané, že žalovaný žalobcovi uhradil sumu 14 508,03 Eur, súd prvej inštancie žalobcovi preto priznal rozdiel týchto súm, teda sumu 491,97 Eur spolu s úrokom z omeškania,

- súd prvej inštancie konštatoval, že v zmluve je síce uvedený spôsob výpočtu celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, ale tento výpočet nepovažoval za správny. Žalobca naopak zastal názor, že zmluva obsahuje celkovú čiastku úveru, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, hoci nie je vyjadrená číslicou, ale formou matematického úkonu, pričom zákon takýto spôsob vyjadrenia celkovej čiastky nezakazuje. Namietal, že zákon nestanovuje, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa § 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch ide o súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

15. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

16. Podľa § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

17. Podľa § 2 písm. g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

18. Podľa § 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

19. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení neuviedol v čom spočíva nesprávnosť výpočtu, keď podľa názoru odvolacieho súdu je spôsob výpočtu celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedený v zmluve ako uvádza s § 2 písm. h) Zákona o spotrebiteľských úveroch. V prípade, že mal súd prvej inštancie na mysli, že úverová zmluva mala obsahovať číselné, a nie slovné, vyjadrenie celkovej čiastky úveru, tento záver súd prvej inštancie rovnako právne nezodôvodnil. Taktiež je odvolací súd toho názoru, že v prejednávanej veci nie je možné bez ďalšieho stotožniť výpočet celkovej čiastky nasledovným spôsobom - počet splátok x výška mesačných splátok s výpočtom - výška úveru + výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Odvolací súd je toho názoru, že je potrebné zistiť, či celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom zahŕňajú len náklady zahrnuté v mesačných splátkach, alebo tu boli aj iné náklady spojené so spotrebiteľským úverom (169,68 Eura?), ktoré síce nie sú zahrnuté v mesačných splátkach, ale dlžník bol povinný ich v súvislosti s poskytnutím úveru vynaložiť, teda súd prvej inštancie v novom rozhodnutí opätovne preskúma žalobu, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), pričom sa náležite vysporiada aj s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a s námietkami žalovaného k nemu, a svoje nové rozhodnutie zákonným spôsobom odôvodní, keď rozhodne v novom rozhodnutí aj o trovách strán sporu v celom konaní (spore).

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).